Napisao Redakcija
utorak, 05 novembar 2013 21:26

Stari zanat

Obućarstvo je tradicionalni zanat kojim se ljudi dugo bave.

Postoje dve vrste obućarstva: obućari koji prave cipele i oni koji popravljaju i krpe obuću. Cipele su se pravile od donjeg dela (đona) i gornjeg (lica). Oba dela su se pravila isključivo od kože i zašivali su se jedno za drugo. To su uglavnom radili ljudi koji su bili bogatiji, dok su skromniji ljudi lice kovali za blokeje, komade metala koj su zamenjivali đon. LJudi koji su popravljali cipele, takozvane "krpe" su uglavnom sedeli na tronošcima i ispred sebe su imali stočić za popravku. Kozlić je bilo metalno pomagalo na koje se cipela stavljala dok su je "krpe" popravljale. Glavni obućarski alati su čekić, šilo i lepak. Uglavnom su se koristili drveni ekseri jer oni ne rđaju.

"Imalin" je bilo sredstvo za čišćenje obuće. Obućarstvo je jedan lep zanat koji je sada, nažalost, veoma potisnut zbog razvoja industrije, a i "krpa" je sve manje jer se više isplati kupiti nove cipele nego popravljati stare.

Luka Paulić 7/3

To je bio moj prvi uspeh

Uvek ću pamtiti kada sam sa svojom školom krenula na takmičenje u šahu. Ono se održavalo u Pančevu u O.Š. “Sveti Sava“. Bila sam veom uplašena jer sam bila najmlađa učesnica. Išla sam tada u drugi razred.

Bilo je puno dece i svi su bili mnogo stariji od mene. U svakoj ekipi bilo je po pet takmičara. Pre početka takmičenja izvlačili su se papirići na kojima su pisali brojevi. Ti papirići su se izvlačili da bi se znalo koja škola je koji broj. Kada je počela prva partija svi smo se pripremali i bili veoma uzbuđeni. Prva partija završila se odlično, jer su svi iz naše ekipe pobedili. Posle toga smo imali malu pauzu i tako se sve vrtelo u krug. Sve ostale partije isto smo svi super zsvršili. Poslednja partija bila je veoma uzbudljiva, jer sam ja ostala poslednja u igri sa jednom devojčicom koja je išla u sedmi razred. Svi su me bodrili i želeli da pobedim. Bila sam veoma, veoma uplašena, ali u tom trenutku sam bila i nekako presrećna jer je sve zavisilo od mene. Uz podršku mojih drugara sam pobedila. Naša ekipa osvojila je prvo mesto, odnela sam pehar kući i bila jako srećna. U početku su svi mislili da sam ja laka protivnica, jer sam bila mnogo mlađa od svih drugih takmičara.

Na kraju sam shvatila da za uspeh nisu potrebne godine. To nikada neću zaboraviti, jer je to bio moj prvi uspeh.

Jovana Cvetković 5/3

Čovek mora biti spreman na sve

Letnji raspust sam provela sa svojom porodicom u Soko Banji. Jednog lepog dana odlučili smo da idemo na Ozren. Tamo smo naišli na jednu prelepu livadu i odlučili da tu provedemo dan. Raširili smo ćebe i uživali. Dok smo sedeli i divili se prelepoj prirodi, ometale su nas pčele.

Jedan momenat nepažnje i desilo se ono što nisam želela. Ujela me je pčela. Uplašili smo se, jer znam da je moja mama alergična na ujed, a nismo znali da li sam i ja. Kilometrima smo bili udaljeni od civilizacije. Trebalo se snaći i iskoristiti prirodu kao prvu pomoć. Mama je pravila oblog od blata, a tata je brzo otišao do obližnje prodavnice i zamolio za malo leda. Oblozi su delovali. Roditeljima nije bilo svejedno, pa smo se vratili u grad. Dobro je da se sve završilo

kako treba. Bol je ubrzo prošao i nastavili smo da uživamo u odmoru.

U životu se ugloavnom sve dešava kako je isplanirano, a nekad se dogode i totalno neisplanirane stvari. Čovek mora biti spreman na sve.

Milica Ivankov 6/3

Princeza i tri krave

Nekada davno živeo je kralj koji je imao tri ćerke. Prva je bila jako lenja, ali je bila jako lepa. Druga ćerka imala je neku bolest i od te bolesti nije mogla da priča. Ona je takođe bila lepa. Treća ćerka je bila ružna, ali je ona najviše radila od svih. Sestre su je terale samo da radi. Zbog toga nije mogla da brine o lepoti. Jednog dana reče ona ocu: - Oče, ja idem u svet da nađem lek za sestrinu bolest, lek za sestrinu lenjost i lek za moju lepotu. Otac joj to odobri i ona krenu u svet. Na putu sretne nekog starca i pita ga da li zna nekog ko zna da izleči tu bolest i osobine. On joj je rekao da je blizu reka i da sipa vode u bočicu. Ona tako uradi i krenu kući. Usput sretne tri krave i jedna od njih kaže: - Baci tu vodu, ta voda je otrovna! Ona tako uradi i slučajno baci na leptira i leptir odmah umre. Princeza se začudi i pita krave da joj kažu kako da izleči sebe i svoje sestre. One su joj kazale da kada se one pomere uzme sa svakog mesta po jednu travku i da da jednu sestri koja je lenja, jednu sestri koja je nema i jednu sebi. Ona ode kući i da travčice sestrama i sebi. Ta trava im je pomogla. Prva sestra je počela da radi. Druga sestra je počela da priča, a treća je postala predivna devojka. Treća devojka je našla princa i udala se za njega. Posle toga su svi bili srećni i zadovoljni do kraja života.

Tijana Aća 5/1